

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 76.608 van 23 oktober 1998
in de zaak A. 80.697/VII-17.214.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. DE PONTIERE,
kantoor houdende te IEPER,
Lombaardstraat 23

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX op 15 oktober 1998 heeft ingediend om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 12 oktober 1998 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten op 21 oktober 1998;

Gelet op de beschikking van 19 oktober 1998 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 19 oktober 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 oktober 1998, om 11.30 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H. DE PONTIERE, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat verzoeker ter terechtzitting een nota heeft neergelegd; dat dit procedurestuk niet is voorzien in het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kortgeding voor de Raad van State, zodat het uit de debatten wordt geweerd;

2.1. Overwegende dat de verwerende partij een exceptie van niet-ontvankelijkheid opwerpt gebaseerd op de omstandigheid dat een derde Schengen-Staat (in casu Duitsland), de asielaanvraag van verzoeker verder zal behandelen; dat deze exceptie op het eerste gezicht feitelijke grondslag mist, vermits de door verzoeker in Duitsland ingediende asielaanvraag zou zijn afgewezen op 5 juni 1997 (cfr. stuk nr. 31 van het administratief dossier); dat zich in het administratief dossier geen stukken bevinden betreffende de behandeling en de afhandeling van de in Duitsland ingediende asielaanvraag; dat de Raad evenmin kennis kon nemen tijdens het beraad van de stukken van het administratief dossier opgesteld in het Arabisch;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij betoogt dat verzoeker geen ernstige middelen aanvoert en evenmin

aantoont dat hij door de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel lijdt; dat deze excepties verbonden zijn met de grond van de schorsingsprocedure en hierna worden behandeld;

3.

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde van voornoemd artikel 17, §§ 1 en 2 betreft, verzoeker op goede gronden, onder meer het volgende betoogt :

"1. Uit de beslissing blijkt dat verzoeker binnen de 5 dagen het Belgische grondgebied dient te verlaten en aldus zijn familie in België dient achter te laten;
2. (...)"

3.2. Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde van voormeld artikel 17, §§ 1 en 2 betreft, verzoeker onder meer doet gelden dat de bestreden beslissing de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen schendt;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker op 24 september 1996 een asielaanvraag heeft ingediend in Duitsland, die op 5 juni 1997, volgens zijn verklaring afgelegd op 15 juni 1998 aan de Dienst Vreemdelingenzaken, werd

afgewezen; dat in dit verband wordt verwezen naar stuk nummer 31 van het administratief dossier;

3.2.2. Overwegende dat de motivering van de bestreden beslissing als volgt luidt :

"België is niet verantwoordelijk voor de behandeling van de asielaanvraag die aan de Duitse autoriteiten toekomt, met toepassing van art. 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van art. 5.1 en 5.4 van de Conventie van Dublin van 15 juni 1990.

Betrokkene is in het bezit van een verblijfstitel afgeleverd door de Duitse autoriteiten en de Duitse overheid heeft in datum van 12.10.1998 ingestemd met de vraag tot overname van bovengenoemd persoon. Bovendien heeft betrokkene geen specifieke elementen aangehaald waarom zijn asielaanvraag in België behandeld zou moeten worden.

Bijgevolg moet de bovengenoemde het grondgebied van het Rijk verlaten binnen de vijf (5) dagen en dient hij (zij) zich aan te bieden bij de Duitse overheid";

Overwegende dat op het eerste gezicht, eensdeels, de verwerende partij ervan lijkt uit te gaan dat de asielaanvraag van verzoeker nog niet werd behandeld of minstens nog niet werd afgehandeld in Duitsland; dat, anderdeels, op het eerste gezicht het motief dat : "Bovendien betrokkene geen specifieke elementen heeft aangehaald waarom zijn asielaanvraag in België behandeld zou moeten worden", geen steun lijkt te vinden in de bestreden beslissing en evenmin in het administratief dossier, aangezien niet wordt vermeld welke deze specifieke elementen zijn en dat in ieder geval lijkt vast te staan dat de nieuwe elementen waarover verzoeker gewag zou hebben gemaakt bij zijn asielaanvraag in België, sedert zijn eerste asielaanvraag in Duitsland niet ter sprake komen in de bestreden beslissing en evenmin in het administratief dossier; dat op het eerste gezicht deze nieuwe elementen (vooral de beweerde moord op de broer van verzoeker in

juli 1997) niet werden onderzocht; dat tenslotte op dit ogenblik de opeenvolgende verklaringen van verzoeker aan de Duitse Overheid en aan de Belgische Overheid niet kunnen worden vergeleken, vermits de stukken van de Duitse asielprocedure zich niet in het administratief dossier bevinden; dat het enig middel van verzoeker in die mate ernstig is; dat bijgevolg voormelde excepties ingeroepen door tegenpartij ongegrond zijn;

3.3. Overwegende dat op dit ogenblik enkel vaststaat dat verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel lijdt door het onzorgvuldig behandelen door de verwerende partij van zijn asielaanvraag in België, gelet op de concrete gevolgen van de bestreden beslissing voor hemzelf en voor zijn gezin;

4. Overwegende dat is voldaan aan de drie cumulatieve voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die gezamenlijk vervuld moeten zijn, wil de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden bevolen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De nota van verzoeker wordt uit de debatten geweerd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken, van 12 oktober 1998, tot weigering

van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, hem ter kennis gebracht op dezelfde datum.

Artikel 3.

De kosten worden in beraad gehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig oktober 1900 achtennegentig, door :

de HH.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	Ph. DINGEMANS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ph. DINGEMANS.

D. MOONS.